EVROPSKÝ PARLAMENT

2004 *2009*

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

2008/0243(COD)

2. 3. 2009

***I
NÁVRH ZPRÁVY

o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepracované znění)
(KOM(2008)0820 – C6-0474/2008 – 2008/0243(COD))

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

Zpravodajka: Jeanine Hennis-Plasschaert

(Přepracování – článek 80a jednacího řádu)

Vysvětlivky k označení legislativních postupů

*	Postup konzultace *většina odevzdaných hlasů*
**I	Postup spolupráce (první čtení) *většina odevzdaných hlasů*
**II	Postup spolupráce (druhé čtení) *většina odevzdaných hlasů pro schválení společného postoje* *většina všech poslanců Parlamentu pro zamítnutí nebo změnu společného postoje*
***	Postup souhlasu *většina všech poslanců Parlamentu s výjimkou případů uvedených v článcích 105, 107, 161 a 300 Smlouvy o ES a článku 7 Smlouvy o EU*
***I	Postup spolurozhodování (první čtení) *většina odevzdaných hlasů*
***II	Postup spolurozhodování (druhé čtení) *většina odevzdaných hlasů pro schválení společného postoje* *většina všech poslanců Parlamentu pro zamítnutí nebo změnu společného postoje*
***III	Postup spolurozhodování (třetí čtení) *většina odevzdaných hlasů pro schválení společného návrhu*

(Druh postupu závisí na právním základu navrženém Komisí.)

Pozměňovací návrhy k legislativnímu textu

V pozměňovacích návrzích Parlamentu je pozměněný text zvýrazněn ***tučnou kurzivou.*** Pokud pozměňovací návrh Parlamentu přejímá stávající ustanovení pozměňujících aktů, která Komise nezměnila, jsou tyto části označeny tučně. Případné vypuštění takovýchto úseků se označuje takto: [...]. Zvýraznění *normální kurzivou* je upozorněním pro technická oddělení a označuje části legislativního textu, u nichž je navržena oprava, a má sloužit k usnadnění vypracování konečného znění (např. zjevné chyby nebo vynechání textu v některé jazykové verzi). Tyto navržené opravy podléhají dohodě příslušných oddělení.

OBSAH

Strana

NÁVRH LEGISLATIVNÍHO USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU 5

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ 22

NÁVRH LEGISLATIVNÍHO USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepracované znění)
(KOM(2008)0820 – C6-0474/2008 – 2008/0243(COD))

(Postup spolurozhodování – přepracování)

Evropský parlament,

– s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2008)0820),

– s ohledem na čl. 251 odst. 2 a čl. 63 odst. 1 bod 1a Smlouvy o ES, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C6-0474/2008),

– s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 28. listopadu 2001 o systematičtějším využívání metody přepracování právních aktů[1],

– s ohledem na dopis Výboru pro právní záležitosti ze dne 16. února 2009 určený Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci v souladu s čl. 80a odst. 3 jednacího řádu,

– s ohledem na články 80 a 51 jednacího řádu,

– s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a stanovisko Výboru pro právní záležitosti (A6-0000/2009),

A. vzhledem k tomu, že podle poradní pracovní skupiny složené ze zástupců právních služeb Evropského parlamentu, Rady a Komise daný návrh neobsahuje žádné jiné věcné změny než ty, které byly jako takové v návrhu označeny, a vzhledem k tomu, že pokud jde o kodifikaci nezměněných ustanovení dřívějších aktů spolu s těmito změnami, je návrh prostou kodifikací stávajících znění bez jakékoli změny jejich věcného obsahu,

1. schvaluje návrh Komise pozměněný podle doporučení poradní pracovní skupiny složené ze zástupců právních služeb Evropského parlamentu, Rady a Komise obsahující technické úpravy schválené Výborem pro právní záležitosti i níže uvedené úpravy;

2. vyzývá Komisi, aby věc opětovně postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;

3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě a Komisi.

[1] Úř. věst. C 77, 28.3.2002, s. 1.

Pozměňovací návrh 1

Návrh nařízení
Bod odůvodnění 15

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(15) Měl by se uskutečnit osobní pohovor s cílem usnadnit určení členského státu, který je příslušný k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu a ***případně*** ústně informovat žadatele o uplatňování tohoto nařízení.	(15) Měl by se uskutečnit osobní pohovor s cílem usnadnit určení členského státu, který je příslušný k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, a ústně informovat žadatele o uplatňování tohoto nařízení.

Or. en

Odůvodnění

Je nutné žadatele vždy ústně informovat o uplatňování tohoto nařízení.

Pozměňovací návrh 2

Návrh nařízení
Bod odůvodnění 22 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(22a) Dublinský systém sám o sobě není příčinou zvláštního tlaku na udělování azylu ani přílišného zatěžování členských států. Je proto nutné uvažovat o návrhu závazných nástrojů, které by zajistily solidaritu a vyšší míru ochrany.

Or. en

Odůvodnění

Je nutné zdůraznit nutnost předložení závazných nástrojů, jejichž cílem by bylo zajistit vyšší stupeň solidarity mezi členskými státy a zároveň vyšší míru ochrany.

Pozměňovací návrh 3

Návrh nařízení
Čl. 2 – písm. h

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
h) „nezletilou osobou bez doprovodu“ nezletilá osoba jež vstupuje na území členských států bez doprovodu dospělé osoby, která za ***ně*** podle práva nebo podle zvyklostí odpovídá, a to po dobu, po kterou se skutečně nenachází v péči takové osoby; tato definice zahrnuje i nezletilé osoby, jež jsou ponechány bez doprovodu po vstupu na území členských států;	h) „nezletilou osobou bez doprovodu“ nezletilá osoba*,* jež vstupuje na území členských států bez doprovodu dospělé osoby, která za ***ni*** podle práva nebo zvyklostí odpovídá, a to po dobu, po kterou se skutečně nenachází v péči takové osoby; tato definice zahrnuje i nezletilé osoby, jež jsou ponechány bez doprovodu po vstupu na území členských států;

Or. en

Odůvodnění

Cílem tohoto návrhu je docílit jednotného znění celého textu.

Pozměňovací návrh 4

Návrh nařízení
Čl. 4 – odst. 1 – písm. g

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
g) ***existenci práva*** na přístup k údajům, které se ho týkají, a právu požadovat, aby nepřesné údaje, které se ho týkají, byly opraveny, nebo aby byly vymazány nezákonně zpracované údaje, které se ho týkají, ***včetně práva na informace*** o postupech při uplatňování těchto práv ***a o*** kontaktních ***údajích*** vnitrostátních orgánů příslušných pro ochranu údajů, u kterých lze podat stížnost ohledně ochrany osobních údajů.	g) ***právu*** na přístup k údajům, které se ho týkají, a právu požadovat, aby nepřesné údaje, které se ho týkají, byly opraveny, nebo aby byly vymazány nezákonně zpracované údaje, které se ho týkají, ***a*** o postupech při uplatňování těchto práv***, včetně*** kontaktních ***údajů*** vnitrostátních ***orgánů uvedených v článku 33 a*** orgánů příslušných pro ochranu údajů, u kterých lze podat stížnost ohledně ochrany osobních údajů.

Or. en

Odůvodnění

Je nutné jasně stanovit, že žadatel by měl být informován o obsahu, nikoli pouze o existenci práva na přístup k údajům, které se ho týkají, a o právu na opravu a vymazání údajů a zvlášť o procesních krocích, které může podniknout. Uvedení kontaktních informací o příslušných orgánech jednotlivých zemí, které mají na starost spolupráci v rámci Dublinského systému, navíc bere v potaz to, že se stížnostmi ohledně ochrany osobních údajů je nutné se obracet v prvé řadě na orgán na ochranu údajů.

Pozměňovací návrh 5

Návrh nařízení
Čl. 4 – odst. 2 – pododstavec 1

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
2. Informace uvedené v odstavci 1 se poskytují písemně v jazyce, o němž lze důvodně předpokládat, že mu žadatel rozumí. Členské státy za tímto účelem používají společný leták zpracovaný podle odstavce 3.	2. Informace uvedené v odstavci 1 se poskytují písemně v jazyce, ***kterému žadatel rozumí nebo*** o němž lze důvodně předpokládat, že mu žadatel rozumí. Členské státy za tímto účelem používají společný leták zpracovaný podle odstavce 3. *(Tento pozměňovací návrh se vztahuje k celému znění textu. V případě jeho přijetí bude nutné provést v textu odpovídající úpravy.)*

Or. en

Odůvodnění

Cílem tohoto návrhu je přijmout jednotný postup v případě několika právních aktů Společenství, v nichž se stejným způsobem odkazuje na nutnou míru znalosti jazyka.

Pozměňovací návrh 6

Návrh nařízení
Čl. 4 – odst. 2 – pododstavec 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Pokud je nutné, aby žadatel informacím správně porozuměl, jsou podávány i ústně během pohovoru, jak je upraveno	***Aby*** žadatel informacím správně porozuměl, jsou podávány i ústně během pohovoru, jak je upraveno v článku 5.

v článku 5.

Or. en

Odůvodnění

Viz odůvodnění pozměňovacího návrhu č. 1.

Pozměňovací návrh 7

Návrh nařízení
Čl. 5 – odst. 1

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
1. Členský stát, který vede řízení o určení příslušnosti členského státu podle tohoto nařízení, ***dá žadateli možnost zúčastnit se osobního*** pohovoru s osobou, která je podle vnitrostátních právních předpisů způsobilá k jeho vedení.	1. Členský stát, který vede řízení o určení příslušnosti členského státu podle tohoto nařízení, ***pozve žadatele k osobnímu*** pohovoru s osobou, která je podle vnitrostátních právních předpisů způsobilá k jeho vedení.

Odůvodnění

Je nutné jasněji stanovit, že se jedná o povinný pohovor.

Pozměňovací návrh 8

Návrh nařízení
Čl. 5 – odst. 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
2. Účelem osobního pohovoru je zjednodušit řízení o určení příslušného státu, zejména umožnit žadateli, aby předložil důležité informace potřebné pro správné určení příslušného členského státu a ***za účelem ústního informování*** žadatele o uplatňování tohoto nařízení.	2. Účelem osobního pohovoru je zjednodušit řízení o určení příslušného státu, zejména umožnit žadateli, aby předložil důležité informace potřebné pro správné určení příslušného členského státu***, a ústně informovat*** žadatele o uplatňování tohoto nařízení.

Or. en

Odůvodnění

Jedná se o jasnější formulaci textu.

Pozměňovací návrh 9

Návrh nařízení
Čl. 6 – odst. 5 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	5a. V rámci uplatňování tohoto nařízení a za podmínek stanovených v článku 17 směrnice 2005/85/ES mohou členské státy stanovit věk osob bez doprovodu na základě lékařského vyšetření.
	V tomto případě členské státy zajistí, aby lékařské vyšetření bylo provedeno přiměřeně a důkladně, a to v souladu s vědeckými a etickými normami.

Or. en

Odůvodnění

Výhody a nevýhody lékařského vyšetření se diskutují neustále a měly by být předmětem chystané revize směrnice 2005/85/ES. Pokud členské státy toto vyšetření používají, měly by v každém případě zajistit, aby bylo prováděno v souladu s vědeckými a etickými normami.

Pozměňovací návrh 10

Návrh nařízení
Čl. 7 – odst. 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
2. Členský stát příslušný v souladu s kritérii stanovenými v této kapitole se určuje na základě stavu v době, kdy žadatel o azyl podal první žádost o mezinárodní ochranu u některého členského státu.	*(Netýká se českého znění.)*

Or. en

Odůvodnění

Jazyková úprava. (Netýká se českého znění.)

Pozměňovací návrh 11

Návrh nařízení
Čl. 7 – odst. 3

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
3. Odchylně od odstavce 2 s cílem zajistit dodržení zásady zachování celistvosti rodiny a zásady nejlepšího zájmu dítěte se členský stát příslušný v souladu s kritérii podle článku 8 až 12 určuje na základě stavu v době, kdy žadatel o azyl podal poslední žádost o mezinárodní ochranu. Tento odstavec se použije za podmínky, že o dřívějších žádostech žadatele o azyl ještě *nebyly* vydáno první rozhodnutí, jež se věci týká.	3. Odchylně od odstavce 2 s cílem zajistit dodržení zásady zachování celistvosti rodiny a zásady nejlepšího zájmu dítěte se členský stát příslušný v souladu s kritérii podle článku 8 až 12 určuje na základě stavu v době, kdy žadatel o azyl podal poslední žádost o mezinárodní ochranu. Tento odstavec se použije za podmínky, že o dřívějších žádostech žadatele o azyl ještě *nebylo* vydáno první rozhodnutí, jež se věci týká.

Or. en

Odůvodnění

Jazyková úprava.

Pozměňovací návrh 12

Návrh nařízení
Čl. 26 – odst. 1

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
1. Žadatel nebo jiná osoba podle čl. 18 odst. 1 písm. d) má právo na podání ***soudního*** opravného prostředku před soudem nebo tribunálem z věcných i právních důvodů ve formě odvolání proti rozhodnutí o přemístění podle článku 25 nebo jeho přezkumu.	1. Žadatel nebo jiná osoba podle čl. 18 odst. 1 písm. d) má právo na podání *účinného* opravného prostředku před soudem nebo tribunálem z věcných i právních důvodů ve formě odvolání proti rozhodnutí o přemístění podle článku 25 nebo *o* jeho přezkumu.

Or. en

Odůvodnění

V článku 47 Listiny základních práv Evropské unie se hovoří o právu na účinný prostředek nápravy před soudem. Soudní dvůr toto právo zakotvil ve své judikatuře (věc-222/84 Johnston [1986], rec. 1651, C-506/04 Wilson, rec. I-8613).

Pozměňovací návrh 13

Návrh nařízení
Čl. 26 – odst. 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
2. Členské státy poskytnou přiměřenou dobu, během které může dotyčná osoba uplatnit své právo na podání ***soudního*** opravného prostředku podle odstavce 1.	2. Členské státy poskytnou přiměřenou dobu, během které může dotyčná osoba uplatnit své právo na podání *účinného* opravného prostředku podle odstavce 1.

Or. en

Odůvodnění

Viz odůvodnění pozměňovacího návrhu č. 12.

Pozměňovací návrh 14

Návrh nařízení
Čl. 26 – odst. 2 – pododstavec 1 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	1a. Tato doba potrvá alespoň sedm pracovních dní od data oznámení uvedeného v čl. 25 odst. 1.

Or. en

Odůvodnění

Cílem tohoto návrhu je lépe definovat pojem „přiměřená doba“.

Pozměňovací návrh 15

Návrh nařízení
Čl. 26 – odst. 3

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
3. V případě podání odvolání nebo žádosti o přezkum, pokud jde o přemístění podle článku 25, rozhodne orgán uvedený v odstavci 1 tohoto článku z moci úřední co nejdříve, ***ale v každém případě nejpozději do sedmi pracovních dnů od podání odvolání nebo žádosti o přezkum,*** zda dotyčná osoba může či nemůže zůstat na území dotyčného členského státu, než bude znám výsledek *jeho* odvolání nebo žádosti o přezkum.	3. V případě podání odvolání nebo žádosti o přezkum, pokud jde o přemístění podle článku 25, rozhodne orgán uvedený v odstavci 1 tohoto článku ***buď na základě žádosti dotyčné osoby nebo*** z moci úřední co nejdříve, zda dotyčná osoba může či nemůže zůstat na území dotyčného členského státu, než bude znám výsledek *jejího* odvolání nebo žádosti o přezkum.

Or. en

Odůvodnění

Slovní spojení „co nejdříve“ by mělo být dostatečně jasné a mělo by naznačovat, že příslušný orgán vydá rozhodnutí bez zbytečných průtahů. Mělo by se navíc jasně stanovit, že o přijetí rozhodnutí ohledně toho, zda může žadatel zůstat na území příslušného členského státu, než bude znám výsledek odvolání či žádosti o přezkum, může příslušný orgán požádat také sám žadatel.

Pozměňovací návrh 16

Návrh nařízení
Čl. 27 – odst. 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
2. Aniž je dotčen čl. 8 odst. 2 směrnice […/…/ES] [, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl], pokud je to nezbytné na základě posouzení každého jednotlivého případu a nelze účinně použít jiná mírnější donucovací opatření, mohou členské státy zadržet žadatele o azyl nebo jinou osobu podle čl. 18 odst. 1 písm. d), o nichž bylo vydáno rozhodnutí o přemístění do příslušného	2. Aniž je dotčen čl. 8 odst. 2 směrnice […/…/ES] [, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl], pokud je to nezbytné na základě posouzení každého jednotlivého případu a nelze účinně použít jiná mírnější donucovací opatření, mohou členské státy zadržet žadatele o azyl nebo jinou osobu podle čl. 18 odst. 1 písm. d), o nichž bylo vydáno rozhodnutí o přemístění do příslušného

členského státu, na určitém místě, pouze pokud existuje ***značné*** nebezpečí, že se bude skrývat.	členského státu, na určitém místě, pouze pokud existuje nebezpečí, že se bude skrývat.

Or. en

Odůvodnění

Mohla by vzniknout nejasnost ohledně definice „značného“ nebezpečí, že se žadatel bude skrývat. Riziko, že se žadatel bude skrývat, je definováno v čl. 2 písm. l).

Pozměňovací návrh 17

Návrh nařízení
Čl. 27 – odst. 7 – pododstavec 1

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
7. Zadržení podle odstavce 2 se přikazuje písemně, s odůvodněním po skutkové i právní stránce, zejména s uvedením důvodů, na základě kterých se má za to, že existuje ***značné*** riziko, že se dotyčná osoba bude skrývat, jakožto i s uvedením doby trvání zadržení.	7. Zadržení podle odstavce 2 se přikazuje písemně, s odůvodněním po skutkové i právní stránce, zejména s uvedením důvodů, na základě kterých se má za to, že existuje riziko, že se dotyčná osoba bude skrývat, jakožto i s uvedením doby trvání zadržení.

Or. en

Odůvodnění

Viz odůvodnění pozměňovacího návrhu č. 16.

Pozměňovací návrh 18

Návrh nařízení
Čl. 27 – odst. 8

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
8. Ve všech případech *se* přezkoumává důvody pro ***trvání*** zadržení osoby podle odstavce 2 v přiměřených časových odstupech soudní orgán, a to buď na žádost dotyčné osoby nebo z úřední povinnosti. Zadržení nesmí být neoprávněně	8. Ve všech případech přezkoumává důvody pro zadržení osoby podle odstavce 2 v přiměřených časových odstupech soudní orgán, a to buď na žádost dotyčné osoby nebo z úřední povinnosti. Zadržení

prodlužováno.	nesmí být neoprávněně prodlužováno.

Or. en

Odůvodnění

Spojením slov „trvání“ a „zadržení“ vzniká nebezpečí nejasnosti ohledně uvedeného typu zadržení.

Pozměňovací návrh 19

Návrh nařízení
Článek 30 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	Článek 30a
	Způsob provádění přemístění
	1. Členský stát provádějící přemístění propaguje dobrovolné přemístění na základě poskytování přiměřených informací žadateli.
	2. Pokud se přemístění do příslušného členského státu uskutečňuje na základě kontrolovaného vycestování nebo s doprovodem, členské státy zajistí, aby se provádělo humánně při plném respektování základních práv a lidské důstojnosti.

Or. en

Odůvodnění

V normativní části textu by se měla objevit ustanovení obsažená v bodě odůvodnění č. 19 [„V souladu s nařízením Komise (ES) č. 1560/2003 ze dne 2. září 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 343/2003, je možné provést dobrovolné přemístění do příslušného členského státu, a to prostřednictvím kontrolovaného vycestování nebo s doprovodem. Členské státy by měly upřednostňovat dobrovolná přemístění a měly by zajistit, aby se kontrolované vycestování nebo přemístění s doprovodem provádělo humánně při plném respektování základních práv a lidské důstojnosti.]

Pozměňovací návrh 20

Návrh nařízení
Čl. 31 – odst. 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
2. Pokud se Komise domnívá, že okolnosti v některém členské státě mohou vést k tomu, že ochrana žadatelů o mezinárodní ochranu není v souladu s právními předpisy Společenství, zejména se směrnicí […/…/ES], kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, ***a*** se směrnicí 2005/85/ES, může postupem podle odstavce 4 rozhodnout o pozastavení přemisťování žadatelů podle tohoto nařízení do dotyčného členského státu.	2. Pokud se Komise domnívá, že okolnosti v některém členské státě mohou vést k tomu, že ochrana žadatelů o mezinárodní ochranu není v souladu s právními předpisy Společenství, zejména se směrnicí […/…/ES], kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl***,*** se směrnicí 2005/85/ES ***a se směrnicí 2004/83/ES***, může postupem podle odstavce 4 rozhodnout o pozastavení přemisťování žadatelů podle tohoto nařízení do dotyčného členského státu.

Or. en

Odůvodnění

Směrnice o normách č. 2004/83/ES (o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany) je zásadním nástrojem právních předpisů EU týkajících se poskytování azylu, a proto je nutné ji v textu výslovně zmínit.

Pozměňovací návrh 21

Návrh nařízení
Čl. 31 – odst. 3

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
3. Pokud se členský stát domnívá, že okolnosti v jiném členské státě mohou vést k tomu, že ochrana žadatelů o mezinárodní ochranu nebude v souladu s právními předpisy Společenství, zejména se směrnicí […/…/ES] , kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, ***a*** se směrnicí 2005/85/ES, může požádat, aby bylo přemisťování žadatelů	3. Pokud se členský stát domnívá, že okolnosti v jiném členské státě mohou vést k tomu, že ochrana žadatelů o mezinárodní ochranu nebude v souladu s právními předpisy Společenství, zejména se směrnicí […/…/ES], kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, se směrnicí 2005/85/ES ***a se směrnicí 2004/83/ES***, může požádat,

podle tohoto nařízení do tohoto členského státu pozastaveno.	aby bylo přemisťování žadatelů podle tohoto nařízení do tohoto členského státu pozastaveno.
Žádost je adresována Komisi. Uvede se v ní zdůvodnění, zejména podrobné informace týkající se situace v dotyčném členském státě s odkazem na možný nesoulad s právními předpisy Společenství, především se směrnicí […/…/ES], kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, ***a*** se směrnicí 2005/85/ES.	Žádost je adresována Komisi. Uvede se v ní zdůvodnění, zejména podrobné informace týkající se situace v dotyčném členském státě s odkazem na možný nesoulad s právními předpisy Společenství, především se směrnicí […/…/ES], kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, se směrnicí 2005/85/ES ***a se směrnicí 2004/83/ES***.

Or. en

Odůvodnění

Viz odůvodnění pozměňovacího návrhu č. 20.

Pozměňovací návrh 22

Návrh nařízení
Čl. 31 – odst. 8

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
8. Přemisťování lze pozastavit maximálně na dobu šesti měsíců. Pokud důvody k opatřením stále trvají i po uplynutí šesti měsíců, Komise může na žádost členského státu uvedeného v odstavci 1 nebo ze svého vlastního podnětu rozhodnout o prodloužení jejich platnosti na dalších šest měsíců. ***Použije se odstavec*** 5.	8. Přemisťování lze pozastavit maximálně na dobu šesti měsíců. Pokud důvody k opatřením stále trvají i po uplynutí šesti měsíců, Komise může na žádost členského státu uvedeného v odstavci 1 nebo ze svého vlastního podnětu rozhodnout o prodloužení jejich platnosti na dalších šest měsíců. ***Použijí se také ustanovení odstavce 5.***

Or. en

Odůvodnění

Jedná se o jazykový pozměňovací návrh.

Pozměňovací návrh 23

Návrh nařízení
Čl. 31 – odst. 9 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	9a. Na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě a v souladu s postupem uvedeným v článku 251 Smlouvy o ES budou uzákoněny nástroje závazné pro všechny členské státy, jejichž úkolem bude poskytovat účinnou podporu členským státům, které se potýkají s mimořádnou, nepřiměřenou zátěží svého státního systému, a to zejména v důsledku své zeměpisné a demografické situace. Tyto nástroje vstoupí v platnost nejpozději 31. prosince 2011 a zajistí v každém případě, aby
	a) se úředním osobám z jiných členských států, kteří státům potýkajícím se s mimořádnou zátěží, v nichž žadatelé nemohou využít přiměřené úrovně ochrany, pomáhají pod záštitou Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu, dostalo podpory
	b) a aby vznikl systém, kterým by se osoby požívající mezinárodní ochrany ze strany členských států potýkajících se s mimořádnou, nepřiměřenou zátěží, převedly do jiných členských států po konzultaci s úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky s tím, že by přitom bylo nutné zachovat nediskriminační, transparentní a jednoznačná pravidla.

Or. en

Odůvodnění

The Dublin system in itself, as spelled out in Impact assessment SEC(2008)2962, is not a cause of particular asylum pressure or overburden on Member States. The provisions on the 'temporary suspension of transfers' will therefore turn out to be a political statement rather

than an effective instrument to support a Member State that faces a particularly urgent situation which places an exceptionally heavy burden on its reception capacities, asylum system or infrastructure (and very often leading to cases where applicants cannot benefit from adequate standards of protection, in particular in terms of reception conditions and access to the asylum procedure). The past years have shown that the existing forms of practical cooperation among Member States in order to align their interpretation of the principle of 'solidarity and fair sharing of responsibility' are not in any way sufficient to address the problems that a number of Member States are facing. It is essential to look at the heavy burden posed on the resources of a number of Member States from a wider perspective of general migratory pressures. Binding responsibility sharing instruments seem to be the only way forward. At the same time the Commission should make full use of its possibilities to start up infringements procedures in cases where non-compliance with community law persists.

Pozměňovací návrh 24

Návrh nařízení
Čl. 31 – odst. 9 b (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	9b. Tento článek přestane platit ihned poté, co vstoupí v platnost nástroje uvedené v odstavci 9a, v každém případě nejpozději 31. prosince 2011.

Or. en

Odůvodnění

Viz odůvodnění pozměňovacího návrhu č. 23.

Pozměňovací návrh 25

Návrh nařízení
Čl. 31 – odst. 9 c (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	9c. V rámci monitorování a hodnocení uvedeného v článku 41 Komise přehodnotí uplatňování tohoto článku a nejpozději 30. června 2011 o tom předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě. V této zprávě Komise vyhodnotí,

zda existují oprávněné důvody pro prodloužení platnosti tohoto článku na období po 31. prosinci 2011. Bude-li to považovat za vhodné, předloží v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy Evropskému parlamentu a Radě návrh na toto prodloužení.

Or. en

Odůvodnění

Viz odůvodnění pozměňovacího návrhu č. 23.

Pozměňovací návrh 26

Návrh nařízení
Čl. 32 – odst. 9 – pododstavec 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Pokud zjistí, že tyto informace byly zpracovány v rozporu s tímto nařízením nebo se směrnicí 95/46/ES, zejména z toho důvodu, že jsou neúplné nebo nepřesné, je oprávněn požadovat jejich opravu nebo výmaz.	*(Netýká se českého znění.)*

Or. en

Odůvodnění

Cílem tohoto návrhu je docílit jednotného znění celého textu. (Netýká se českého znění.)

Pozměňovací návrh 27

Návrh nařízení
Čl. 35 – odst. 2 – pododstavec 1

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
2. Dohodovací řízení se zahájí na žádost jednoho z členských států ve sporu podanou předsedovi výboru zřízeného článkem 40. Udělením svého souhlasu	*(Netýká se českého znění.)*

s využitím dohodovacího řízení se členské státy zavazují dodržet v nejvyšší možné míře navržené řešení.

Or. en

Odůvodnění

(Netýká se českého znění.)

Pozměňovací návrh 28

Návrh nařízení
Čl. 41 – pododstavec 1

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Nejpozději tři roky ode dne uvedeného v čl. 44 odst. 1 předloží ***Komise*** Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení a případně navrhne nezbytné změny. Členské státy předají Komisi všechny informace, které jsou vhodné pro přípravu této zprávy, nejpozději šest měsíců před uplynutím této lhůty.	***Aniž by byl dotčen čl. 31 odst. 9c, Komise nejpozději*** tři roky ode dne uvedeného v čl. 44 odst. 1 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení a případně navrhne nezbytné změny. Členské státy předají Komisi všechny informace, které jsou vhodné pro přípravu této zprávy, nejpozději šest měsíců před uplynutím této lhůty.

Or. en

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh je v souladu s návrhy k článku 31.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

1. Souvislosti

Ze zprávy Komise[1] o hodnocení dublinského systému (tzv. odborné hodnocení) vyplývá, že *„cíle systému, zejména vytvoření jasného a proveditelného postupu pro určení příslušnosti k posouzení žádostí o azyl, byly v zásadě splněny.“* Nicméně přetrvávají určité obavy, a to jak ohledně praktického uplatňování, tak i účinnosti tohoto systému. V zelené knize[2] o budoucím společném evropském azylovém systému – CEAS – (tzv. politické hodnocení) byla zjištěna celá řada nedostatků souvisejících především s účinností tohoto systému a také s mírou ochrany poskytovanou žadatelům o mezinárodní ochranu v rámci dublinského systému.

Tento návrh představuje přepracované znění nařízení Rady (ES) č. 343/2003/ES ze dne 18. února 2003, *kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států* (dále jen „dublinské nařízení“).

Návrh vychází ze stejných základních principů jako stávající dublinské nařízení, a to zejména ze skutečnosti, že k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu je příslušný především členský stát, který hrál největší úlohu při vstupu nebo pobytu žadatele na území členských států, s určitými výjimkami, jež mají zachovat celistvost rodiny, a specifickými humanitárními ustanoveními.

Je nutné podotknout, že Evropský parlament již několikrát vyjádřil svůj názor a ve svém usnesení o vyhodnocení dublinského systému ze září 2008 předložil řadu doporučení[3]. Většinu těchto připomínek Komise v návrhu zohlednila.

Vzhledem k tomu, že stávající dublinské nařízení, coby součást první etapy CEAS, bylo výsledkem citlivého politického kompromisu, který Rada jednomyslně schválila, obsahoval výsledný text mnoho nejednoznačných ustanovení a legislativních mezer. Zpravodajka se proto ztotožňuje s vyjádřením Komise, že „stále ještě existuje značný prostor pro zdokonalení stávajícího nástroje“.

2. Cíle a obsah návrhu

Komise by chtěla změnit stávající dublinský systém na základě:

1. rozšíření oblasti působnosti nařízení, aby se vztahovalo i na žadatele o podpůrnou ochranu (a osoby, které této ochrany požívají);
2. zvýšení účinnosti stávajícího systému;
3. zajištění patřičné pozornosti potřebám žadatelů o mezinárodní ochranu a poskytnutí vhodných právní záruk v rámci dublinského řízení;

[1] KOM(2007)0299, s. 13.
[2] KOM(2007)0301.
[3] P6_TA-PROV(2008)0385.

4. řešení mimořádné zátěže přijímacích kapacit a azylových systémů členských států a nedostatečné úrovně ochrany žadatelů o mezinárodní ochranu.

2.1. Rozšíření oblasti působnosti nařízení, aby se vztahovalo i na žadatele o podpůrnou ochranu (a osoby, které této ochrany požívají)

Stávající dublinský systém se nevztahuje na žadatele o podpůrnou ochranu (a osoby, které této ochrany požívají), jelikož v době, kdy byl schválen, koncepce podpůrné ochrany ještě nebyla součástí předpisů v oblasti azylové politiky. Tato koncepce však byla do předpisů začleněna na základě schválení směrnice 2004/83/ES o normách. Přestože by stávající situace v praxi neměla vést k okamžitým potížím, jak je uvedeno ve zprávě o posouzení dopadu[1], mohlo by dojít k tomu, že by nebylo možné sjednotit žadatele o azyl se členem rodiny, který požívá podpůrné ochrany v jiném členském státě. Rozšíření oblasti působnosti je proto nezbytnou změnou, která má zjistit soulad se stávajícími předpisy EU a zabránit tomu, aby v praxi docházelo k rozdělení rodin. Z obecnějšího hlediska se tento návrh snaží sjednotit terminologii a definice, jež jsou používány v nařízení, s těmi, které jsou obsaženy v ostatních nástrojích týkajících se azylu. S ohledem na větší důslednost a dokonalejší tvorbu právních předpisů zpravodajka plně podporuje změny, které navrhla Komise.

2.2. Zvýšení účinnosti stávajícího systému

Za účelem větší jednotnosti a účinnosti dublinského systému je navrženo několik změn, které by měly zajistit lepší dodržování předpisů ze strany členských států. Zpravodajka je pro tyto pozměňovací návrhy.

- Zavedení lhůt, které zajistí, že větší účinnost a rychlejší průběhu postupu určování příslušnosti (např. lhůty pro předkládání žádostí o přijetí zpět, kratší lhůty pro poskytování odpovědí na žádosti o informace, lhůty pro poskytování odpovědí na žádosti z humanitárních důvodů a jasné stanovení, že žádost z humanitárních důvodů lze podat kdykoli);

- Upřesnění ustanovení o zániku příslušnosti (např. za jakých okolností by se měla uplatňovat ustanovení o zániku příslušnosti, který členský stát nese důkazní břemeno);

- Upřesnění okolností a postupů pro uplatňování diskrečních ustanovení (humanitární ustanovení a ustanovení o svrchovanosti);

- Rozšíření platnosti stávajícího mechanizmu řešení sporů (aby zahrnoval i záležitosti týkající se sporu ohledně použití celého nařízení);

- Doplnění pravidel týkajících se přemísťování žadatelů (např. pravidel ohledně případů chybného přemístění a nákladů na přemístění a také nové ustanovení o společném využívání informací před provedením přemístění);

[1] SEK(2008)2962.

- Začlenění ustanovení o uspořádání povinného pohovoru (s cílem shromáždit veškeré informace, aby bylo možné stanovit, který stát je příslušný k vyřízení žádosti, a ústně poskytnout žadateli informace o použití tohoto nařízení).

2.3. Zajištění patřičné pozornosti potřebám žadatelů o mezinárodní ochranu dostane a poskytnutí vhodných právních záruk v rámci dublinského řízení

S cílem posílit právní ochranu žadatelů o mezinárodní ochranu a umožnit jim lépe obhajovat svá práva se navrhuje několik změn:

- Podrobné údaje, pokud jde o obsah a formu informací, které jsou poskytovány žadatelům o mezinárodní ochranu, a lhůty s tím spojené, včetně schválení společného informačního letáku;

- Právo na odvolání proti rozhodnutí o přemístění, včetně práva na právní pomoc či zastoupení, společně s povinností příslušných orgánů rozhodnout o pozastavení jeho výkonu, a právo, aby dotyčná osoba zůstala do vydání rozhodnutí na území daného státu;

- Začlenění ustanovení, které připomíná hlavní zásadu, že by nikdo neměl být zadržován pouze proto, že žádá o mezinárodní ochranu;

- Upřesnění několika ustanovení s cílem zaručit dodržování zásady účinného přístupu k azylovému řízení;

- Rozšíření pojmu práva na opětovné sloučení rodiny, aby zahrnoval i členy rodiny, jež mají nárok na podpůrnou ochranu a mají bydliště v jiném členském státě *(viz bod 2.1)*;

- Opětovné sloučení závislých osob s rodinou se stává povinností;

- Rozšíření ochrany poskytované nezletilým osobám bez doprovodu, aby bylo možné mj. opětovné sloučení nejen s jádrem rodiny, ale také s ostatními příbuznými, kteří pobývají v jiném členském státě;

- Zavedení nového ustanovení, jehož obsahem jsou záruky poskytované nezletilým;

- Rozšíření definice „rodinných příslušníků“ v souvislosti s nezletilými osobami s cílem zajistit lepší ochranu „nejlepších zájmů dítěte“;

- Za určitých okolností vyloučení možnosti vrátit žadatele, na něhož se může vztahovat jedno z kritérií souvisejících se zachováním celistvosti rodiny;

- Z důvodů jasnosti jsou „ustanovení o svrchovanosti“ a „humanitární ustanovení“ sloučena do jedné kapitoly s názvem „diskreční ustanovení“;

- Zachování povinnosti získat souhlas žadatele, aby se vyloučila možnost působení „diskrečního ustanovení“ proti žadateli.

Zpravodajka podporuje uvedené zásady, a tím i navrhované změny. Kromě toho navrhuje několik menších úprav.

2.4. Řešení otázky mimořádné zátěže přijímacích kapacit a azylových systémů členských států a nedostatečné úrovně ochrany žadatelů o mezinárodní ochranu

Stávající dublinský systém neobsahuje způsob, který by v případě mimořádné zátěže, které jsou vystaveny členské státy s omezenou přijímací a absorpční schopností, umožnil pozastavit přemísťování podle dublinského nařízení, pokud by toto přemísťování vedlo k další zátěži konkrétního členského státu. Totéž se týká i případů, kdy existují obavy, že žadatelům, kteří jsou přemisťováni podle dublinského nařízení, by nemohla být v příslušném členském státě poskytnuta přiměřená ochrana, zejména pokud jde o podmínky přijetí a přístup k azylovému řízení.

Zpravodajka by byla skutečně ráda, aby byla tato ustanovení považována za nadbytečná. Skutečnost je však jiná. Zpravodajka je například hluboce znepokojena rozdíly v rozhodnutí o kladném či záporném vyřízení žádostí o azyl v případě žadatelů ze stejné země původu. Jak poznamenává Komise ve svém plánu politiky pro azyl[1]: „i po určité harmonizaci právních předpisů na úrovni EU se mimo jiné na základě nedostatku společných postupů, rozličných tradicí a různých zdrojů informací o zemích původu stále setkáváme s různými výsledky. Tak vznikají sekundární pohyby a nerespektuje se zásada poskytování rovnocenného přístupu k ochraně v celé EU.“ Pokud členské státy neučiní rozhodné kroky, budou značné rozdíly mezi rozhodnutími o udělení azylu (i v případě podobných skupin žadatelů) existovat bezesporu i nadále.

Základním cílem na úrovni EU je vytvořit rovné podmínky a systém, jenž by zajistil, že osobám, které skutečně potřebují ochranu, bude ve všech členských státech poskytnuta vysoká míra ochrany za stejných podmínek a že se s osobami, u nichž se zjistí, že ochranu nepotřebují, bude zároveň zacházet spravedlivě a efektivně. Jak je uvedeno ve sdělení Komise o prohloubení spolupráce v praxi[2]: „Účast Společenství v této oblasti vychází z potřeby solidarity členských států při řešení problémů, které *(v EU bez vnitřních hranic)* nelze efektivně vyřešit izolovaným postupem jednotlivých členských států.“ Zpravodajka se domnívá, že „solidarita a spravedlivé rozdělení odpovědnosti“ je skutečně jedním ze základních kamenů společné politiky EU. Proto je partnerství a spolupráce se třetími zeměmi pro zvládání přílivu osob žádajících o azyl nebo doplňkovou či dočasnou ochranu zásadní.

Přestože zpravodajka v zásadě podporuje ustanovení o „dočasném pozastavení přemísťování osob“ (článek 31), musí být jasné, že dublinský systém nikdy neměl být nástrojem

[1] KOM(2008)0360, s. 4.
[2] KOM(2006)0067, s. 2.

pro rozdělení zátěže mezi jednotlivé členské státy. Ráda by také zdůraznila, že dublinský systém, jak je uvedeno v hodnocení jeho dopadu[1], **není příčinou zvláštního tlaku na udělování azylu ani přílišného zatěžování členských států. Obává se proto, že tato ustanovení se stanou politickým prohlášením a nikoli účinným nástrojem, který by měl vést k vytvoření dokonalejších norem, příp. k poskytování hmatatelné podpory členským státům, jež se nacházejí v obzvláště naléhavé situaci, která mimořádně zatěžuje jejich přijímací kapacity, azylový systém nebo infrastrukturu.**

Ve svém plánu politiky pro azyl Komise uvádí, že „nejlepším způsobem, jak zajistit vysoký stupeň solidarity, není přijetí nového všezastřešujícího nástroje, ale dát členským státům k dispozici soubor mechanismů, které jim pomohou vypořádat se s různými problémy v okamžiku, kdy nastanou“[2]. Zpravodajka s tímto tvrzením souhlasí, avšak pouze do určité míry. Domnívá se, že se v posledním období zjistilo, že stávající formy praktické spolupráce mezi členskými státy (s cílem sjednotit jejich výklad zásady „solidarity a spravedlivého rozdělení povinností“) v žádném případě nestačí ke zdokonalení norem a k řešení problémů, s nimiž se některé členské státy potýkají např. v důsledků své zeměpisné polohy či demografické situace.

Zdokonalení norem, příp. prohloubení solidarity členských států by se mělo (svým způsobem) prosadit na základě závazných nástrojů platných pro všechny členské státy:

1. Založení týmů složených ze znalců azylové politiky, které by pomáhaly členským státům s vysokým počtem žadatelů o azyl (např. zajištění přiměřených podmínek jejich přijetí, vyřízení žádostí v dané lhůtě za použití příslušných postupů);

2. Vytvoření systémů k přerozdělení žadatelů do jiných členských států, který by umožnil, aby osoby pod mezinárodní ochranou byly přijaty jiným členským státem, než je stát, který jim tuto ochranu poskytl.

Po Komisi se kromě toho požaduje, aby využila všech svých možností k zahájení řízení pro porušování právních předpisů Společenství (zejména s ohledem na přístup k azylovému řízení a na přiměřené podmínky přijetí žadatelů).

Zpravodajka se zcela jasně domnívá, že se solidarita nemůže omezovat pouze na poskytování finančních prostředků. Na druhou stranu však samozřejmě vítá záměr Komise zahájit v průběhu roku 2009 studii, která by zhodnotila, jak by bylo možné zlepšit účinek finanční solidarity EU (včetně Evropského fondu pro uprchlíky), a zabývala se otázkou, zda současné finanční nástroje poskytují účinnou podporu při řešení problémů, s nimiž se členské státy potýkají ve snaze o zvládnutí zátěže spojené se silnými nepravidelnými migračními toky.

3. Několik poznámek závěrem

Z politického hlediska je zřejmé, že účinná harmonizace norem kvality a rozdělení odpovědnosti přestavuje pro členské státy problém. Normy, na kterých se dosud shodly, jsou ve značném rozporu s vysokými ambicemi poprvé vyjádřenými v roce 1999. Společný

[1] SEK(2008)2962.
[2] KOM(2008)0360, s. 8.

jmenovatel je ve skutečnosti mimořádně nízký. V důsledku toho v praxi i nadále přetrvávají velké rozdíly a odlišnosti. Směrnice o azylovém řízení představuje vlastně výčet všech stávajících koncepcí azylové politiky v členských státech EU. Kodifikuje tak řadu procesních standardů, nikoli standardní postup. V tomto ohledu požadované harmonizace zcela zřejmě dosaženo nebylo. Pokud se má zabránit druhotnému pohybu žadatelů o azyl, je navíc velmi důležité zajistit harmonizované podmínky jejich přijetí. Navzdory existenci směrnice o podmínkách přijímání žadatelů o azyl však i v tomto případě přílišný manévrovací prostor působí proti snahám o harmonizaci. Totéž se bohužel týká i kritérií způsobilosti k získání ochrany.

Je proto nezbytné zlepšit podmínky, za nichž osoby, které v EU hledají ochranu, mohou účinně předkládat a uplatňovat své nároky, zvýšit kapacitu všech zúčastněných stran s cílem dosáhnout vyšší celkové kvality a poskytnout orgánům zabývajícím se otázkou azylu v jednotlivých členských státech přiměřené nástroje, které by jim pomohly účinně zvládat příliv žadatelů a zároveň zabránit podvodům a zneužívání azylového systému. Zdá se, že povědomí o tom, že vyšší kvalita spolu s větší důsledností a solidaritou není pouze v zájmu žadatelů o azyl, ale také v zájmu samotných členských států, se (zatím) ještě dostatečně nerozšířilo. Kvalitnější rozhodování však bude mít za následek nižší počet zamítnutých žádostí, což povede k významným finančním a časovým úsporám. Větší konzistentnost mezi postupy členských států je kromě toho nezbytná i s ohledem na účinné řešení problému druhotného pohybu žadatelů v rámci EU.

Přes veškeré sliby a dohody má mnoho členských států mimořádné problémy s tím, aby tyto sliby splnily. Problémy se objevily i při provádění stávajících čtyř právních nástrojů v právu jednotlivých členských států z hlediska jeho časového harmonogramu a přesnosti a mezi členskými státy stále existují značné rozdíly v interpretaci těchto právních nástrojů. Otázka azylu a migrace je natolik politicky citlivé téma, že členské státy nejsou schopny zastávat jednotný celoevropský přístup a i nadále prosazují vlastní koncepci založenou na odmítavém postoji a zastrašování.

Jedinou možností, jak se pohnout kupředu, je dosáhnout lepších a harmonizovanějších norem ochrany pomocí dalšího sjednocování a prosazování právních předpisů členských států. Aby toho bylo lze dosáhnout, Komise navrhla nejen přepracovat dublinské nařízení, ale také směrnici o podmínkách přijímání žadatelů o azyl a nařízení EURODAC. Návrhy Komise na novelizaci směrnice o normách (2004/83/ES) a směrnice o azylovém řízení (2005/85/ES) byly předloženy v roce 2009. Komise kromě tohoto předloží návrh na založení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu, který by členským státům při přijímání rozhodnutí o žádostech o azyl poskytoval praktickou pomoc.

Závěrem by zpravodajka chtěla vyjádřit několik poznámek týkajících se pořadí, v jakém jsou uvedené návrhy Komise předkládány Parlamentu a Radě. V rámci dokonalejší tvorby právních předpisů by bylo bývalo logičtější přidat revizi směrnice o azylovém řízení (2008/85/ES) ke stávajícímu „azylovému balíčku“ (Dublin, EURODAC, podmínky přijímání žadatelů o azyl a Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu). To by umožnilo dosáhnout větší konzistentnosti mezi různými nástroji azylové politiky.